

17. Wygnanie babilońskie

Sytuacja egzystencjalna

Michał z Julką wypróbowywali nowe rolki w parku. W pewnym momencie prawie wpadli na siedzącego przy ławce człowieka. Wyglądał strasznie, ubrany w łachmany, potargany i brudny, wydzieliał bardzo nieprzyjemny zapach.

- To jakiś narkoman! – szepnęła Julka i pociągnęła Michała za rękaw.
- Chodźmy stąd.
- Cześć Michał – wybełkotał nagle człowiek i włądował się na ławkę, by na niej usnąć.
- Ty go znasz? – zdziwiła się Julka.
- Znałem go kiedyś – odpowiedział. – To był bardzo fajny chłopak.

Zapowiadał się na świetnego piłkarza. Pomagał nas trenować na zajęciach. Potem poszedł do liceum, związał się z towarzystwem, które wydawało mu się ciekawe a okazało się głupie. Najpierw przestał przychodzić do kościoła, potem na treningi a w końcu do szkoły. Sama widzisz, co się z niego zrobiło. Jakieś prochy, alkohol. Teraz nie ma już ani starych znajomych, ani tych nowych. Oni zresztą skończyli podobnie. Człowiek nie zdaje sobie nawet sprawy jak bardzo trzeba w życiu uważać. Czasem wydaje ci się, że jak dasz złemu mały palec, to nic się nie stanie. Ale szybko okazuje się, że wtedy wciąga całą rękę.

Dlaczego jego bohater popełnił poważne życiowe błędy i co mogło go przed tym uchronić?

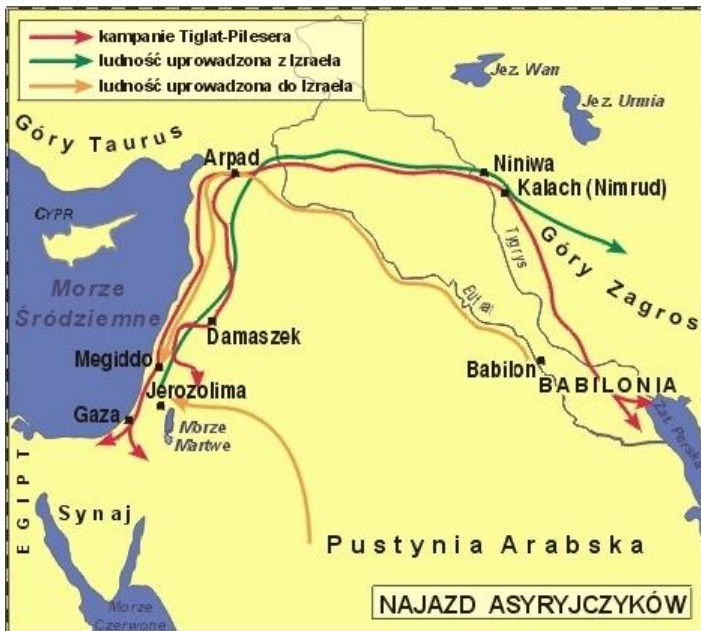
Odpowiedź:

Podobne pytania zapewne towarzyszyły Izraelitom, którzy na sześć wieków przed narodzeniem Chrystusa musieli opuścić swoją ukochaną ojczyznę i udać się do niewoli. Choć byli narodem wybranym przez Boga, zostali podbici przez obcego władcę Nabuchodonozora II, który był królem Babilonu. Ich świątynia została zbezczeszczona, a Jerozolima zburzona. Przyjrzyjmy się tej historii.

Przyczyny niewoli babilońskiej

Tragedia narodu wybranego rozpoczęła się już po śmierci króla Salomona (931 r. p. Ch). Królestwo Izraela rozpadło się na dwie części: Północne (Izraelskie), które już w 721 r. zostało zniszczone i podbite przez Asyrię oraz Południowe (Judzkie), które przetrwało ponad 130 lat dłużej. Po śmierci króla Salomona naród wybrany popadał w wielkie zepsucie moralne. Oddawano cześć nie tylko Bogu Jahwe, ale także bożkom obcych państw: Baalowi i Asztarte – „Królowej nieba”, której nawet składano ofiary z ludzi. W Królestwie Południowym reformę religijną i polityczną próbowali przeprowadzić król Jozjasz i prorok Jeremiasz. Kiedy upadała Asyria wycofująca się z Królestwa Północnego stać ich było nawet na zbrojne wystąpienie przeciwko wojskom egipskim. Miało to dać Izraelitom względny spokój i szansę na zjednoczenie królestwa. Na niewiele się jednak zdało. Od roku 604 król babiloński – Nabuchodonozor II, którego ambicją było podporządkowanie sobie całego Bliskiego Wschodu, zaczął oblegać Jerozolimę. Ostatecznie zniszczył on miasto, zbezczeszczył świątynię, a najznamienitszych Izraelitów wprowadził w okolice Babilonu w roku 587.

Nawrócenie w niewoli

Rozpoczął się czas niewoli, a dla Żydów czas fundamentalnej refleksji nad własną wiarą i historią. Na wygnaniu działali prorocy (Ezechiel, Daniel, Nahum), którzy wzywali naród wybrany do nawrócenia i powrotu do Bożego prawa. Izraelici zaczęli tworzyć kanon Pisma Świętego umieszczając w nim: Pięcioksiąg, Księgi Jozuego, Sędziów, Samuela i Królewskie oraz wypowiedzi proroków. Zwracano szczególną uwagę na Bożą sprawiedliwość, budując przekonanie, że dosięga ona wszystkich, tak indywidualnie, jak i całych narodów. Naród wybrany zaczął rozumieć, że niewola babilońska jest konsekwencją odejścia od

Prawa Bożego zawartego przede wszystkim w Dekalogu.

Powrót do ojczyzny

Niewola babilońska, która w istocie była deportacją kilku tysięcy osób z elity żydowskiej, skończyła się w roku 538 przed Chr. Wolność ofiarował Żydom Cyrus II Wielki – król Persji,

która podbiła Babilon i pozwoliła Izraelitom na powrót do ojczyzny. Czas wygnania w Babilonii był dla Narodu Wybranego czasem pokuty i oczyszczenia. Żydzi uświadomili sobie, że byli niewierni Bogu i nie słuchali ostrzeżeń proroków. Żalowali za swoje grzechy i na nowo uwierzyli Bogu oraz Jego zbawczej miłości.

Izraelici wiedzieli o tym, że może ich spotkać coś złego. Przestrzegali ich przed tym prorocy. To oni zapowiadali, że jeśli Izraelici nie zaczną na nowo żyć prawem Dekalogu, wtedy ściągną na siebie nieszczęście. Izraelici zrozumieli, że nieszczęście niewoli ściągnęli na siebie sami, porzucając Boże prawo, które wskazywało im drogę do szczęśliwego życia. Za tę naukę zapłacili tęsknotą i łzami. Niezwykle obrazowo opowiada o tym Psalm 137.

Psalm 137 – Nad rzekami Babilonu

1 Nad rzekami Babilonu - tam myśmy siedzieli i płakali, kiedyśmy wspominali Syjon.

2 Na topolach tamtej krainy zawiesiliśmy nasze harfy.

3 Bo tam żądali od nas pieśni ci, którzy nas uprowadzili, pieśni radości ci, którzy nas uciskali:

«Zaspiewajcie nam jakąś z pieśni syjońskich!»

4 Jakże możemy śpiewać pieśń Pańską w obcej krainie?

5 Jeruzalem, jeśli zapomnę o tobie, niech uschnie moja prawica!

6 Niech język mi przyschnie do podniebienia, jeśli nie będę pamiętał o tobie, jeśli nie postawię Jeruzalem ponad największą moją radość.

7 Przypomnij, Panie, synom Edomu, dzień Jeruzalem, kiedy oni mówili: «Burzcie - aż do jej fundamentów!»

8 Córo Babilonu, niszczycielko, szczęśliwy, kto ci odplaci za zło, jakie nam wyrządziłaś!

9 Szczęśliwy, kto schwyti i rozbije o skałę twoje dzieci.

Zadanie:

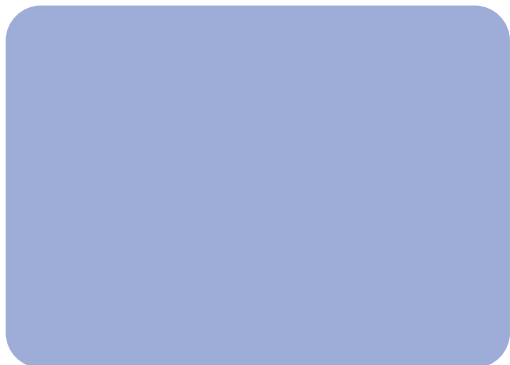

Kliknij:

<https://learningapps.org/view9674168>

Zadanie – Dokończ zdania

1. Kochający nas Pan Bóg daje nam przykazania, ponieważ...

2. Kochający nas rodzice proponują nam zasady, ponieważ...

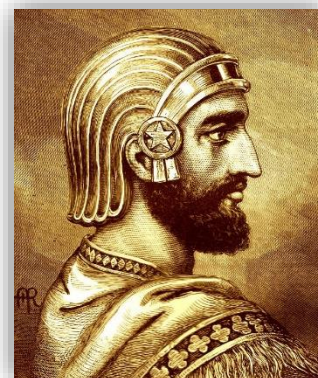

Zadanie:

Kliknij:

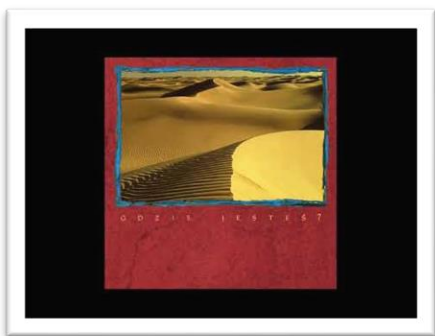
<https://learningapps.org/watch?v=psf73u14j20>

Zapamiętaj!

W latach 587–538 przed Chrystusem elita narodu wybranego została deportowana w okolice Babilonu przez króla Nabuchodonozora II. Izraelici odebrali to wygnanie jako wezwanie do nawrócenia. Wolność przywrócił im perski król Cyrus II Wielki, który podbił Babilon. Niewola ta jest symbolem grzechu, którego każdy chrześcijanin powinien unikać.

Modlitwa – Psalm 137

Źródła grafik:

https://cdn.pixabay.com/photo/2018/08/08/00/09/inliner-3591101_960_720.jpg

https://biblia.wiara.pl/files_upload/old/biblia.wiara.pl/elementy/M010.jpg

https://biblia.wiara.pl/files_upload/old/biblia.wiara.pl/elementy/M015.jpg

https://biblia.wiara.pl/files_upload/old/biblia.wiara.pl/elementy/M014.jpg

<https://i.pinimg.com/originals/7c/56/f6/7c56f6fc415b296c1072985176f41fc0.jpg>